# Asia C-437/97

## Evangelischer Krankenhausverein Wien
## vastaan
## Abgabenberufungskommission Wien
## ja
## Wein & Co HandelsgesmbH, aiemmin Ikera Warenhandelsgesellschaft mbH,
## vastaan
## Oberösterreichische Landesregierung

(Verwaltungsgerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Välillinen verotus — Kunnallinen juomavero — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Direktiivi 92/12/ETY


Julkisasiamies A. Saggion ratkaisuehdotus 1.7.1999 . . . . . I-1161

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.3.2000 . . . . . I-1189


Tuomion tiivistelmä

1. *Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtovero — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kielto kantaa muita liikevaihtoveron luonteisia kansallisia veroja — Tavoite — Liikevaihtoveron käsite — Ulottuvuus — Jäätelön ja*

*juomien toimittamisesta kannettava vero — Käsitteen ulkopuolelle jääminen (Neuvoston direktiivin 77/388/ETY 33 artikla)*

2. *Yhteisön oikeus — Tulkinta — Tehokas vaikutus*

3. *Yhteisön oikeus — Tulkinta — Erikieliset säädöstekstit — Kieliversioiden eroavuudet*

4. *Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Valmisteverot — Direktiivi 92/12/ETY — Alkoholi ja alkoholijuomat — Muut välilliset verot kuin valmistevero — Edellytykset — Alkoholijuomien toimittamisesta kannettava vero, jolla pyritään muuhun kuin pelkästään verotukselliseen tarkoitukseen ja joka ei ole valmisteveron osalta sovellettavien sääntöjen eikä arvonlisäveron osalta sovellettavien sääntöjen systematiikan mukainen — Vero, jota ei voida hyväksyä*
*(Neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohta)*

5. *Ennakkoratkaisukysymykset — Tulkinta — Tulkintatuomioiden ajalliset vaikutukset — Taannehtiva vaikutus — Rajat — Oikeusvarmuus — Yhteisöjen tuomioistuimen harkintavalta*
*(EY:n perustamissopimuksen 177 artikla (josta on tullut EY 234 artikla))*

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY 33 artiklan vastaista on pitää voimassa tai ottaa käyttöön rekisteröintimaksuja tai muuntyyppisiä veroja, tulleja tai maksuja, jos ne ovat keskeisiltä ominaispiirteiltään arvonlisäveron kaltaisia, mutta sen vastaista ei ole pitää voimassa tai ottaa käyttöön veroja ja maksuja, joilla ei ole tällaisia ominaispiirteitä. Tämän artiklan vastaista ei siis ole pitää voimassa jäsenvaltion lainsäädännössä säädetty vero, joka kannetaan juomien ja jäätelön vastikkeellisesta toimittamisesta, mukaan lukien jäätelön sisältämät hedelmäjalosteet tai sen lisukkeena olevat hedelmät, ja kussakin tapauksessa myös tuotteiden mukana myydyistä pakkauksista ja tarvikkeista. Tätä veroa nimittäin kannetaan ainoastaan tietyistä tavaroista, joten se ei ole yleisluonteinen, koska sen tarkoituksena ei ole kattaa kaikkia kyseisessä jäsenvaltiossa suoritettavia liiketoimia.

(ks. 23—25 kohta ja tuomiolauselman 1 kohta)

2. Kun yhteisön oikeuden säännöstä voidaan tulkita usealla tavalla, yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan etusija on annettava tulkinnalle, jolla voidaan varmistaa säännöksen tehokas vaikutus.

(ks. 41 kohta)

3. Yhteisön säädöksen erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on.

(ks. 42 kohta)

4. Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaan tämän artiklan 1 kohdassa mainituista tuotteista voidaan kantaa muita välillisiä veroja kuin valmisteveroa, jos näillä veroilla pyritään yhteen tai useampaan tässä säännöksessä tarkoitettuun erityistarkoitukseen ja jos näiden verojen kannossa noudatetaan valmisteverojen ja arvonlisäverojen veron perusteen määräämistä, laskentaa, verosaatavan syntymistä ja valvontaa koskevia verotussääntöjä, ja tämän säännöksen kanssa on ristiriidassa sellaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn veron voimassa pitäminen, jota kannetaan alkoholijuomien vastikkeellisesta toimittamisesta ja jolla yhtäältä pyritään pelkästään verotukseen liittyvään tarkoitukseen ja joka ei toisaalta ole alkoholijuomista kannettavan valmisteveron osalta sovellettavien säännöstöjen systematiikan mukainen, koska sen määrä perustuu tuotteen arvoon eikä tuotteen painoon, määrään tai sen alkoholipitoisuuteen, eikä arvonlisäveron osalta sovellettavien sääntöjen systematiikan mukainen veron laskennan ja verosaatavan syntymisen osalta.

(ks. 30—31 ja 47—50 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)

5. Kun yhteisöjen tuomioistuin käyttää perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) mukaista toimivaltaansa, se saattaa ainoastaan poikkeuksellisissa tilanteissa yhteisön oikeuden yleistä oikeusvarmuuden periaatetta soveltaen päätyä rajoittamaan asianomaisten henkilöiden mahdollisuutta vedota tulkitsemaansa oikeussääntöön vilpittömässä mielessä syntyneiden oikeussuhteiden riitauttamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen rajoitus voidaan tehdä vain tuomiossa, jossa annetaan pyydetty tulkintaratkaisu. Sen ratkaisemiseksi, onko tuomion ajallisia vaikutuksia syytä rajoittaa, on otettava huomioon, että vaikka tuomioistuimen jokaisen ratkaisun käytännön seurauksia on harkittava tarkkaan, ei oikeuden objektiivisuutta kuitenkaan voida heikentää ja sen tulevaa soveltamista vaarantaa sillä perusteella, että tuomioistuimen ratkaisulla saattaa olla vaikutuksia menneisyyden osalta.

Kun otetaan huomioon, että valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan tulkinnasta ei ollut annettu yhtään ennakkoratkaisua ja että kyseessä oleva jäsenvaltio on voinut komission toiminnan vuoksi järkevin perustein arvioida alkoholijuomista kannettavaa veroa koskevan kansallisen lainsäädännön olevan yhteisön oikeuden mukainen, oikeusvarmuutta koskevien pakottavien syiden takia ei voida kyseenalaistaa oikeussuhteita, joiden vaikutukset ovat jo lakanneet, koska muuten järkytettäisiin taannehtivasti kyseessä olevan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän perusteita.

Tämän takia yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että direktiivin 3 artiklan 2 kohtaan ei voida vedota sellaisten vaatimusten tueksi, jotka koskevat tätä veroa, joka on maksettu tai jonka osalta verosaatava on syntynyt ennen sen tuomion julistamispäivää, jonka mukaan vero on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, ellei vaatimuksen esittäjä ole ennen tätä päivää nostanut kannetta tai esittänyt vastaavaa vaatimusta.

(ks. 57—60 kohta ja tuomiolauselman 3 kohta)